

39

EL MERCADAL

Revista de Corçà, Casavells, Matajudaica i Cassà de Pelràs

desembre
2020

HORARIS/SERVEIS

Ajuntament:

De dilluns a divendres de 10:00 a 13:30
Dilluns de 17:00 a 20:00

Consultori municipal:

Dilluns, dimecres i dijous de 9:00 a 13:00
Dimarts i divendres de 12:00 a 13:00

Punt de Trobada:

Dilluns, dimecres i divendres
de 9:30 a 13:00 i de 15:00 a 19:00

Punt de Trobada Casavells:

A convenir segons veïns

Correus:

De dilluns a divendres de 9:00 a 10:00

Centre Cívic:

Cada dia de 13:30 a 21:00
Cap de setmana: obert tot el dia
Dilluns tancat

Mancomunitat:

Dimarts de 11:00 a 14:00
Dijous de 17:00 a 20:00

Llar d'infants:

De dilluns a divendres de 9:00 a 17:00

DADES D'INTERÈS:

Ajuntament 972 63 00 51
Fax 972 63 04 28
Email ajuntament@corca.cat
Web www.corca.cat

Consultori 972 63 05 63
Farmàcia 972 63 00 83

CAP 972 64 38 08

Punt de Trobada
Corçà 972 63 00 72
arc@corca.cat
cultura@corca.cat
elmercadal@gmail.com

Escola 972 63 00 79
Parròquia 606 24 05 74
Emergències 112
Sarfa 972 64 09 64
Renfe 902 24 02 02
Mancomunitat d'aigües 972 63 01 71
Urgències (mancomunitat) 629 37 32 56
Llar d'infants 972 63 06 61
Mossos d'Esquadra 088
Bombers 085
Gencat informació 012

anuncia't

Aprofitem aquest espai per fer una crida a totes aquelles empreses que desitjarien col·laborar amb la revista com a anunciants.

	2 rev	1 rev
Contraportada	190 €	105 €
Quart de pàgina	100 €	60 €
Octau de pàgina	65 €	40 €

Aquests preus
són sense IVA

EDITA: AJUNTAMENT DE CORÇÀ

CONSELL DE REDACCIÓ: Gaietà Casaponsa, Benvingut Dalmau, Montse Dalmau, Jordi Fontanals, Carme Garriga, Carme Güell i Francesc Pacheco.

PORTADA: Montse Dalmau i Albert Ribas

COL·LABORADORS: Entitats del Municipi, Lluís Aracil, Enric Frigola, Laura Pantrigo i Moisès Puig.

COORDINACIÓ: Carme Garriga.

IMPRESSIÓ I MAQUETACIÓ: DIG&TALprint - La Bisbal

DIPÒSIT LEGAL: GI-1259-96

SUMARI

Serveis.....	2
Editorial.....	3
Experiències i vivències.....	4
Dia a dia.....	7-10
Cartes des del confinament.....	13-16
Festa de Santa Cristina.....	15
Festa de Corçà.....	16
L'Ajuntament informa.....	17-20
Entrevista.....	21-22
El català correcte.....	23
Sabíeu que.....	24
Temps era temps.....	25-28
Recepta.....	29
Passatemp.....	30
Tastets.....	31-35
El poble opina.....	36-38
Les 10 diferències.....	39

Hi ha tants i tants dubtes, de com ens en sortirem d'aquesta pandèmia! Com ens relacionarem? Com serà el nostre dia a dia? Què haurem d'eliminar dels nostres hàbits? Què hi haurem d'incorporar? S'han acabat els viatges a gran distància? Hi haurà menys intensitat en les relacions amb les nostres persones grans? En quin moment els nostres infants passaran de no tenir risc a tenir-lo? Quan començarà la "nova normalitat/realitat"?

Tret d'uns quants motius que podrien ser comuns a la gran majoria de persones, la llista podria ser tan diferent com persones hi hagués que la fessin. Cadascú de nosaltres té les seves pròpies pors, inquietuds, angoixes, preocupacions... No és per dir que nosaltres siguem afortunats, ni molt menys, però podríem fer un exercici de memòria. Ens situem a l'any 1900? Una persona nascuda en aquell moment, depenent del país d'Europa, el 1914 va viure la Primera Guerra Mundial, el 1918 la grip espanyola (va matar entre 20 i 40 milions de persones, i tenia aquest nom malgrat que va començar a USA i va entrar a Europa per Brest, amb les tropes aliades), l'enfonsament de l'economia de l'any 1929, la Segona Guerra Mundial el 1939 (si l'any 1936 hagués estat a l'Estat Espanyol, la Guerra Civil), les conseqüències de la guerra freda a mitja Europa després del conflicte mundial, la crisi del petroli del 73... Han estat molts milions de persones els que han viscut aquestes vicissituds, de forma correlativa, però van poder arribar fins a les dècades dels 80 o 90 del segle passat. Què tenien aquesta gent, que els permetés viure tants anys? Ganes de viure? Optimisme? Força de voluntat que els impedís deixar-se vèncer? No viure amb el record d'un passat terrible? Les probabilitats de no arribar a vells, ni tant sols a adolescents, eren enormes i, malgrat això, un cop van anar sortint de cadascun d'aquests greus entrebancs, van construir el món del qual ara en som hereus.

Així, doncs, què ens tocarà fer a nosaltres? Compadir-nos, pensar que som dissortats, que bé que viuen "aquells", si no fos, "aquells" sí que tenen sort, quina època m'ha tocat viure? És una manera de fer, però que no ens portarà enlloc més que a l'ensorrament emocional, a la depressió, a l'immobilitisme i, finalment, a trobar justificació a tot allò que fem o, en aquest cas, que no fem.

Preferirem ser positius i tirar endavant? Semblaria molt més sensat. Caldria fer-ho per nosaltres, pel nostre entorn més immediat, per la gent que ens estima i a la qual estimem. Per aquells pels qui som un exemple, pels que s'emmirallen en nosaltres, pels nostres fills i nets. Tant serà si hem de modificar hàbits, si hem de sortir menys, si no podem fer tot el que ens vindria de gust... Haurem de començar a donar més valor a la qualitat d'allò que fem que no pas a quants cops ho fem. Haurem d'assaborir amb més intensitat cada instant de les nostres vides. Haurem d'aprendre a somriure més i a queixar-nos menys. No és cap contradicció somriure portant la mascareta, els nostres ulls transmetran aquest somriure amagat. Caldrà recordar com de malament han viscut els nostres avantpassats per poder veure la sort que tenim nosaltres.

experiències i vivències

JORDI MERCADER, COPILOT

Carme Güell

Nascut el 16 d'abril de 1955 a la Bisbal d'Empordà, debuta en competició el 1976 al Campionat Català, amb participacions esporàdiques fins el 1995, data a partir de la qual participa regularment en els Campionats de Catalunya i d'Espanya, combinat amb sortides al Mundial.

En Jordi és veí de Corçà, del barri de Santa Cristina i parella de la Irene Colomer, "la senyoreta Irene", pare de l'Olga i en Roger i enamorat del seu nét, en Jordi. És una persona tranquil·la i de poques paraules, li costa poc somriure. Amant dels ral·lis, copilot de primera línia i de qui, el pilot andorrà Joan Vinyes, en parla com un dels millors copilots d'Espanya. Tota una carrera esportiva plena de premis que paga la pena saber-ne més. L'entrevista comença en blanc i negre i acaba en colors, han passat molts anys.

Els seus principals títols a partir del 2000 són:

2019 - Campió d'Espanya N5 d'Asfalt i 4t classificat de la general

2018 - Campió d'Espanya N5 d'Asfalt

2014 - Tercer classificat Campionat d'Espanya Divisió II

2013 - Subcampionat Copa d'Espanya (copilots)

2010, 2011, 2012 - Campió Copa d'Espanya 2RM

2008, 2009 - Campió Copa Clio R3

2007 - Subcampionat d'Espanya i Campió de Catalunya de Terra

2006 - Subcampionat Subaru Cup

2005 - Subcampionat d'Espanya 2RM, Terra

Jordi, quins són els primers contactes amb el món del motor? Quanta gent d'aquests inicis ha continuat?

De petit ja m'agradava molt tot el món dels cotxes i dels ral-lis. Tenia 14 o 15 anys quan amb en Josep Sumalla anàvem a veure ral-lis, amb qui ens hi volia portar. Eren competicions de nit i a casa patien perquè arribàvem tard, molt tard a vegades, fins i tot a mig matí. Més endavant, als divuit anys ja volia començar a competir però calia el permís patern i la família no em va autoritzar. Vaig haver d'esperar a tenir la majoria d'edat, que en aquell temps era als 21 anys.

Fent memòria crec que la primera cursa va ser la "Cales de Palafrugell". Anava amb un noi de la Bisbal, en Xevi Llorenç, que era el pilot. Aquella prova ens va "durar poc", al primer tram, el del Far de Sant Sebastià, vàrem bolcar i aquí es va acabar la primera experiència oficial! D'això, en fa molts anys eren les èpoques del blanc i negre.

Pel que fa a la segona pregunta, encara som força gent dels que vàrem començar perquè hi ha moltes categories i t'hi pots anar reenganxant.

Què cal tenir per poder aguantar tants anys i, compensa el sacrifici que comporta? Quin valor té ara la competició?

Al principi cal tenir molta, molta afició i paciència. Per situar-te s'ha de ser constant, rigorós i tenir un bon suport familiar. És molt important tenir una parella que t'ajudi, perquè no sempre els moments són bons, a vegades és complicat. Pel que fa al sacrifici, sí, sí que compensa. Una cosa que la fas a gust i que a vegades ni tan sols saps per què hi ets, però t'hi sents bé, compensa, i tant que sí! Quan comences és complicat, costa situar-se, costa que els pilots et tinguin confiança i et vulguin... hi ha moments que plegaries però, si superes tot això i ja s'arriba a un nivell de carreres més important el tracte és diferent, et respecten més, tot i que tu ets el mateix.

Els anys de carreres, l'experiència i el currículum et fan estar en un estatus diferent i, a la meua edat, el nivell en què estic és molt satisfactori.

Valoro veure que sóc competitiu, que estic en lluita amb la gent de la meua categoria i en un nivell somiat, desitjat, fent el que m'agrada i en un equip molt bo, l'equip Suzuki, i un gran pilot, l'andorrà Joan Vinyes.

Quin és el millor moment viscut en els ral-lis i l'anècdota més pintoresca?

Durant un temps vaig dir que el millor seria quan arribés a ser campió de Catalunya de copilots i que llavors plegaria. Vaig ser-ho i va ser un moment molt important però... no vaig plegar! Més tard, la meua fita era arribar al Campionat d'Espanya i, tampoc vaig deixar els ral-lis. El millor moment és el ser i estar actiu, viure al dia. L'anècdota més pintoresca va succeir al ral-li de Xipre: el pilot es marejava de calor, allò va ser... El pilot va acabar estirat a terra i va venir gent per donar-li aigua i líquids... estava... uf...! També

experiències i vivències

recordo un any, quan al ral·li de Vilajoiosa (Alacant) vàrem perdre una roda; va passar davant nostra i, evidentment, vam bolcar! Cal dir que la vàrem recuperar.

Tinc molts bons records dels meus començaments i molt bons dels actuals, del que visc, de l'equip professional, un equip oficial amb els seus avantatges, les atencions...

1 el pitjor moment?

El pitjor moment, el més trist de la carrera, ha estat aquesta setmana quan estaven competint a Portugal i va morir la copilot Laura Salvo als 21 anys. Ha estat molt molt trist i supera tot el que he viscut en el món de la competició. Coneixia la Laura, la tractàvem, ha estat molt dur. La tristesa d'aquest moment supera de llarg el pitjor accident que vaig patir en el ral·li Príncipe de Asturias. Era l'any 2001 i en aquell moment jo era el copilot de Marc Blázquez, competíem amb un Seat Córdoba i ens hi jugàvem el campionat. Tots dos ens vàrem fer mal, molt mal. He de dir que, malgrat tot, el vam acabar guanyant.

Què recomanaries als vaillets/es que els agrada aquest món dels copilots?

Que es deixin portar per l'afició que amb això tiraran endavant. De totes maneres, han de tenir clar que els inicis són durs, que és difícil entrar-hi, que s'han de superar moments complicats i que cal ser molt rigorós. Avui en dia costa trobar joves amb veritable afició al copilotatge, és complicat, dur i sovint es desmotiven. Un copilot, al principi, normalment ha de pagar totes les seves despeses, equipament, estades, llicència, per això als inicis sempre es participa en competicions properes.

Has participat en totes les proves del Campionat de Catalunya, del d'Europa i força del Mundial. Què ha canviat des dels inicis?

Uf, ha canviat molt!. Fa anys fèiem servir un embut que anava agafat al casc amb una goma elàstica i un tub connectat al casc del pilot. No teníem res més! Tècnicament ha millorat molt tant la preparació com els sistemes de comunicació entre copilot i pilot. Les xarxes socials i les noves tecnologies fan la feina més assequible. Les noves generacions utilitzen l'anglès de manera fluida, quan vaig començar no era així i val a dir que és molt necessari.

Per finalitzar, quin és ara el teu repte?

Continuar com fins ara, intentar fer-ho el millor possible per mantenir el nivell de l'equip i arribar fins on es pugui.

11 de març

Xerrada sobre la Teleassistència a Corçà a les 11 del matí a la Sala Municipal, pel Dipsalut.

13 de març

Suspensió de la prestació de tots els serveis municipals no essencials, incloent l'Escola El Rodonell, la llar d'infants La bòbila, bar del Centre Cívic i les activitats de tot tipus en tots els equipaments, espais lliures i vies públiques municipals, degut a la pandèmia causada pel coronavirus.

Servei local de Teleassistència
Dipsalut
Departament de Salut Pública
de la Diputació de Girona

Municipia

XERRADES ALS

Servei local de Teleassistència

Xerrada sobre la Teleassistència a Corçà

Dia: 11 de març de 2020
Hora: 11:00 hores
Lloc: Sala Municipal a l'avinguda Santa Cristina S/N, Corçà CP 17121

Dipsalut
Departament de Salut Pública
de la Diputació de Girona

23 d'abril

Sant Jordi als balcons. Aquest any celebrem Sant Jordi guarnint els balcons, terrasses o finestres amb roses, llibres, dracs...

Primer premi:

Família Pérez Chapinal

Segon premi:

Família García Costa

Tercer premi:

Família Cora-Pol

4 de juny

El dijous es tornen a obrir les portes del Centre Cívic de Corçà.

19 i 20 de juny

Ítaca festival. Aquest any la vuitena edició, amb l'eslògan "L'espectacle ha de continuar", és tota una declaració d'intencions per posar de manifest la necessitat de mantenir viva la cultura i contribuir a la supervivència d'un sector que fomenta la creativitat i el pensament crític per generar una societat més lliure.

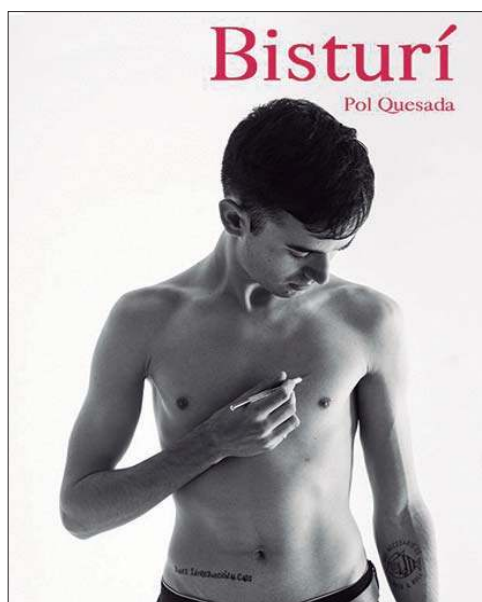
dia 19: El Petit de Cal Eril i Ferran Palau

dia 20: Els Amics de les Arts

22 de juny

Presentació del llibre BISTURI, de Pol Quesada, al cobert de Puig Llistó de Santa Cristina amb gran afluència de públic.

A la secció **tastets**, pàgines 31, 32 i 33, hi ha una extensa entrevista feta per la seva germana la Nora Quesada.

23 de juny

Arribada de la flama del Canigó 2020, a la plaça del firal, amb la lectura del manifest per la doctora Dolors Alsina.

29 de juny al 14 d'agost

Casal d'estiu 2020.

Tothom a escena: música, teatre, dansa i lleure, en un casal d'estiu lúdic i creatiu, per a nens i nenes de p3 a 2n d'ESO.

CINEMA A LA FRESCA 2020
CORÇA

GRATUÏT

Cada dijous de juliol, a les 22:00h
(A l'aparcament de la Sala Municipal)

Edició COVID-19

L'aforament és limitat

Cal inscripció prèvia:
- A la web de l'Ajuntament o
- Al Punt de Trobada*
* presencial o al 972 630 072

Imprescindible l'ús de mascareta

Amb servei de bar!

Organitza: Col·labora:
Ajuntament de Corça Diputació de Girona

9 de juliol: Gente que viene i Bah
16 de juliol: YESTERDAY
23 de juliol: EL GRAN BAÑO
30 de juliol: SMALL FOOT

9, 16, 23 i 30 de juliol

Cinema a la fresca, edició COVID-19, a l'aparcament de la Sala Municipal:

GENTE QUE VIENE I BAH

YESTERDAY

EL GRAN BAÑO

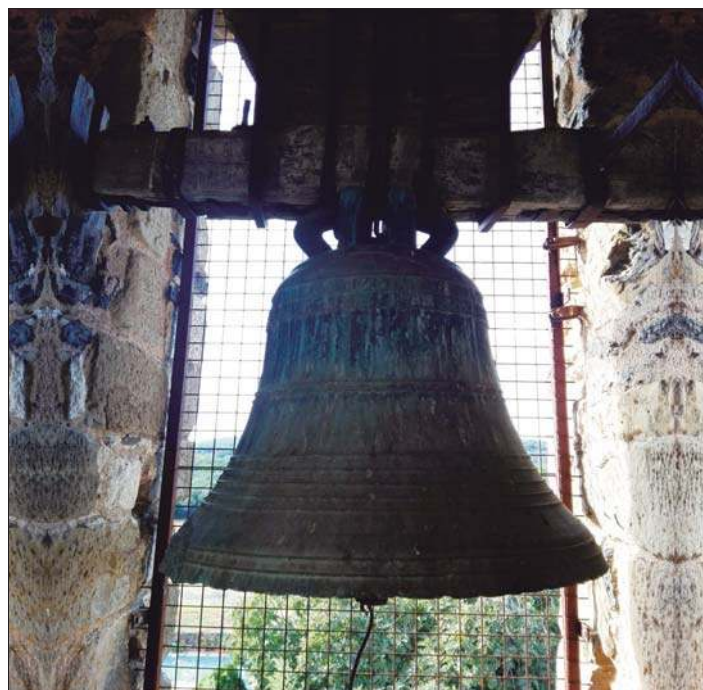
SMALL FOOT

25 de juliol

Festa Sta. Cristina (fotos pàgina 15)

8 d'agost

Visita guiada a les esglésies dels pobles del municipi de Corçà, pels Espais Medievals de l'Empordà.

dia a dia

9 de setembre

Xerrada "L'apoderament de la dona", gestió de la càrrega mental femenina, a càrrec de Sònia Méndez. A la Sala municipal de Corçà.

13 de setembre

Contes co-educatius i musicals a càrrec de Capgiralla:

La caputxeta vermella i

La rateta que escombrava l'escaleta

... diuen prou!

I taller "Construïm les ulleres liles de la igualtat".

26 i 27 de setembre i 2, 3 i 4 d'octubre

Festa major de Corçà (fotos pàgina 16)

***Per aquest any nou,
us fem una abraçada
tant forta que trenqui
totes les pors!***

El Mercadal/Ajuntament de Corçà

cartes des del confinament

MOISÈS PUIG

ESTAR DE PEGA

Bona nit, adéu-siau, adéu, fins dilluns, porteu aquella cançó que fa temps que no fem, la recordarem..., així ens acomiadàvem cada dilluns en acabar els assaigs sense comptar que aquell del 9 de març s'allargaria mesos, tants que ens hem acostumat a viure sense fer plans.

Com erem al començament

Com hem sigut

JOSEP AGUSTÍ i ALMAR

Com som

(Hi falten quatre companyes que van començar últimament)

En **JOSEP AGUSTÍ i ALMAR** ens va deixar el passat 11 de novembre, l'hem posat aquí entre nosaltres perquè generava simpatia, humor i humanitat quan el teníem, amb el seu tarannà tant personal. Va plegar quant l'edat i la salut el van començar a marcar de prop. Descansa en pau, tots els de la coral et recordem.

cartes des del confinament

La incertesa que ens ha generat és una realitat que ens acompanya. Els esdeveniments que fèiem normalment s'han estrocat, lluny queden aquella vintena d'actuacions que assolíem més o menys cada any, i renunciar a això ens ha generat un buit important. El contacte ens transmetia afecte, diàleg, il·lusió, somriures..., sense això estem més tristos, alguns no ens hem vist més i altres poques vegades.

És estar de pega, ara que teníem un ampli repertori de cançons populars conegudes i molt accessibles. La majoria d'elles tothom les podia entonar, no havíem de ser forçosament músics de carrera per cantar-les, i se'n va tot a can Pistraus per un Covid que ves a saber la veritat de tot això i on ens portarà i quant durarà.

SOM AL RACÓ DE PENSAR

Les misses solemnes (no és que jo sigui un missaire) de moment s'han acabat, sense cant són menys viscudes. Sopars, grallers, festes i festetes, castanyades, marxes, havaneres, fires, etc., tot ha quedat ressentit, inclòs nosaltres. De moment estem en el "racó de pensar" què farem? No és un comiat però si analitzem la situació, les nostres edats, el no tenir gent nova engrescada per fer el relleu generacional, ens fa recapacitar.

Trobareu per Internet tot el pla de riscos de la Covid-19 pel que fa referència al Cant Coral i la gran pregunta que ens fem tots és "Quant podrem tornar a cantar?". No podrà ser abans de la primavera del 2021 (això és molt relatiu), seguit d'un pla de recomanacions que van canviant segons el moment, i moltes entitats i agrupacions durant aquest període de temps passaran a la història. Millor equivocar-me. Aguantar qualsevol tipus d'associació durant 35 anys és difícil, aguantar una coral petita també, sort que per la nostra hi han passat moltes persones durant aquests anys que han ajudat a fer-ho fàcil. Totes, amb una estada més curta o més llarga, han deixat amb la seva empenta i col·laboració un bon record, tant els que són vius com els que ens han deixat i recordem.

Esperem que el proper article de la revista ens hagi tret del "racó de pensar" i surti amb més humor, però de moment, és el que hi ha.

Bones festes, salut i bon de tot pels propers temps.

I ara el cor em diu

que tot anirà bé.

I ara el món em diu

que tot anirà bé.

LOLA i JOSEP: Jubilats

Nosaltres som dos jubilats d'uns 80 anys i en tota la nostra vida no havíem viscut mai una situació així. Quan es parlava de una grip molt forta a la Xina ho veiem tot molt lluny. Després ens va arribar a Europa i ens van confinar a casa i ho vam viure amb tristesa, por i molta impotència. Veiem a les notícies que moria molta gent gran, sols, sense poder acomiadar-se..., molt trist.

Sort que tenim una casa gran amb un pati que ens servia d'esbarjo i també sort del telèfon per parlar cada dia amb la família.

Som positius i quan van donar permís per anar a l'hort va ser com una injecció d'alegria i esperança. El primer dia que van deixar sortir el nostre net va venir a veure'ns i ens va omplir d'alegria.

La vida ens ha canviat però mireu d'afrontar-la amb optimisme i gaudint de la família.

DOLORS ALSINA, Metgesa

Confinament: emocions i aprenentatge:

- Primeres 3 setmanes de confinament viscudes amb por:
  - Por de contagiar a la meva família
  - Por d'anar a treballar cada vegada que reps la notícia que un company de feina s'ha contagiat i, per tant, la por de ser jo la següent
  - Por per no tenir els mitjans de protecció (EPIs) adequats, reciclant els pocs que teníem o fabricant amb plàstics els propis
- Quan t'adones que la por és el teu pitjor enemic, busques estratègies:
  - A nivell familiar no coincidíem en entorns comuns, menjar a part dels meus fills, no abraçades, ajudar als deures d'estudi amb distància i jo portant mascareta tot el dia dins a casa
  - Establir rutines: arribada de la feina, retirada de roba a l'entrada i desinfecció per dutxa i rentadora respectivament
  - Parlar, escoltar i compartir emocions del dia a dia de la meva família
  - Cerca constant d'informació per millorar coneixement. Eliminar informació tòxica
  - Mantenir dieta saludable i hores de descans quan tornava de torns de guàrdia trinxada física i emocionalment
  - Alimentar-me de la trobada de terrats veïnal amb música els vespres dels dies que no treballava: mil gràcies veïns!
- Han passat els mesos i ara que sembla que tindrem aviat la segona onada continuo amb:
  - Por a ser contagiada i a contagiar als meus, tot i tenir més EPIs: ara hi ha més gent circulant, i no tothom segueix les recomanacions per evitar contagis.
  - Les rutines de protecció, neteja i desinfecció, ara més dirigides
  - Buscant informació per ampliar coneixement
  - Mantinent hàbits saludables per garantir fortalesa física i mental
- Agraïment infinit
  - A la meva família pel seu escalf, comprensió i suport a una professional esgotada, com molts dels meus companys, però amb ganes de continuar la lluita: cada 24h és un dia guanyat
  - A tots els que entenen que amb seny i les mesures de protecció recomanades podem frenar el risc de transmissió

Salut i Força

***I ara el cor em diu
que tot anirà bé.
I ara el món em diu
que tot anirà bé.***

cartes des del confinament

RITA, TIM, CARLES i HELEN BOU

En temps de confinament...

Som 4 de família, la Rita acabant la primària, en Tim a l'institut, en Carles autònom i jo, Helen, professora d'institut.

Vam veure arribar la tempesta abans que molts; en Carles va començar a perdre totes les feines, una darrera l'altra fins arribar al confinament.

Com tots els desastres naturals aquesta pandèmia ha revelat veritats ben amagades. Que poc en sabem de fer classes en línia, de relacionar-nos virtualment, d'haver d'estar a casa tancats i de sentir incertesa pel que vindrà.

Haver de conviure tantes hores en família, va crear una vinculació molt especial, vam crear un clima de convivència que no va ser gens fàcil.

En un inici, ben divertit, vam tornar a jugar plegats. Monopoli, l'oca, un xic de ball, d'esport i poder gaudir d'un jardí oblidat. Quan es va allargant el temps de confinament vam adonar-nos del poc preparats que estàvem per continuar amb certes rutines: no hi havia prou ordinadors i el millor va haver de ser reparat; uns veïns ens van deixar càmera per les vídeo conferències, els auriculars fallaven, els programes no estaven actualitzats...

Davant tanta incertesa els fills es van adaptar molt ràpid a fer la feina que se'ls demanava; a anar a dormir i llevar-se més tard. Es van enganxar com mai a les pantalles. En realitat tots dos ben feliços. Però els pares començàvem a perdre el control -si mai l'havíem tingut- i la tendència a l'optimisme que teníem s'apagava.

Com a professora, seguia les pautes que marcava ensenyament: "les activitats via telemàtica no seran avaluable", deia el nostre conseller. No estava gens contenta, més de la meitat del meu alumnat té més de 18 anys, i el 90% gaudeix de recursos per tirar endavant continguts telemàticament però tot i així ens van posar a tots al mateix sac.

La tempesta ha estat més llarga del que ens pensàvem i sembla que pinten bastos. A casa no hem parat de formar-nos: en Carles fa visites guiades virtuals, en Tim ha après el photoshop i molts i molts jocs; la Rita és una experta en Instagram i pel que fa a mi tinc moltes classes online ja preparades virtualment per si els llamps i trons no deixen sortir el sol.

Però tots sabem que després de la tempesta arriba la calma...

Salut!

I ara el cor em diu

que tot anirà bé.

I ara el món em diu

que tot anirà bé.

SUPERMERCAT DE CORÇÀ

La pandèmia ens va agafar a tots per sorpresa, indecisió, falta de informació, de manera de procedir, però des del supermercat hem tingut clar des d'un principi quines son les nostres funcions: principalment, l'atenció al client i en, aquest cas, el servei al poble de Corçà. Vàrem ampliar els nostres serveis, com el repartiment a domicili per a les persones mes necessitades en el confinament, vàrem tenir la oportunitat de conèixer a nous veïns i veïnes i poder-los oferir el nostres serveis. El que hem après d'aquesta situació, sobretot durant els dies de confinament, és el treball en equip i l'objectiu en comú, i posar el nostre granet de sorra entre tot l'equip del supermercat, perquè aquesta situació fos una mica menys preocupant i fàcil pels nostres clients.

Volem agrair a l'Ajuntament per proveir-nos del material i de desinfectant, també als veïns de Corçà i rodalies per donar-nos mascaretes per regalar quan estaven exhaurides.

feira de Santa Cristina

fiesta de Corça

l' Ajuntament informa

COVID-19

Els mesos de confinament i la pandèmia provocada per la Covid-19 van suposar per a tothom un gran esforç d'adaptació a la nova situació, i en molts casos, també haver de gestionar moltes situacions d'estrès, d'incertesa i de dol. La crisi no només va ser sanitària, sinó també social i econòmica.

En aquell moment de confinament, des de l'Ajuntament es va organitzar un servei especial d'ajuda per a totes aquelles persones grans o amb dificultats puntuals, que no es poguessin desplaçar i els faltava cobrir les seves necessitats bàsiques. També es va realitzar una trucada a les persones majors de 65 anys del municipi per oferir aquest suport especial o per mirar de resoldre qualsevol problema que es pogués tenir en aquells moments.

També es van repartir mascaretes a tots els infants del municipi gràcies a les veïnes i veïns (molt especialment a la Neus Bahí, per l'organització) que van realitzar la gran feina de confeccionar i cosir-ne desenes d'unitats. També volem donar les gràcies a l'Estació de Servei de Corçà i la Bugaderia Empordà per la seva donació de material de protecció (guants, roba, etc). La Rosa i en Moisès de l'antiga Llibreria El Veïnat també van tenir un pensament per als més petits del poble, i per passar un Sant Jordi tan diferent van fer una aportació de material per dibuixar i pintar. Gràcies a tots i totes per les vostres col·laboracions!

Moltes persones i famílies es van veure superades per una situació complicada deguda als efectes d'aquesta crisi (ERTO, tancament de negoci, etc.). És per això que des de l'Ajuntament es va fer una aportació extraordinària de 1.500 euros a l'entitat Càritas Diocesana de la Bisbal, per tal que des de l'entitat es poguessin cobrir les necessitats bàsiques d'aliments, productes bàsics d'higiene i farmàcia, etc., que poguessin fer falta a aquestes persones.

Entre d'altres mesures, també es van aprovar bonificacions en les taxes d'escombraries als comerços i activitats durant l'estat d'alarma, es va repartir material de protecció, com mascaretes, guants i gel hidroalcohòlic als establiments del municipi, i no es va realitzar el cobrament de la quota de la llar d'infants municipal mentre va romandre tancada.

SANT JORDI ALS BALCONS

A causa de la situació d'alarma per la COVID-19, aquest any, els veïns i veïnes varen celebrar un Sant Jordi diferent, i ho varen fer guarnint els balcons, terrasses i finestres de casa seva amb roses, llibres i dracs. Va ser una iniciativa que vàrem proposar des de l'Ajuntament i que va tenir molt bona acollida per als veïns del Municipi. La decoració va ser de tota mena de material: paper, roba, fusta, flors.... Va quedar un poble preciós.

CASAL D'ESTIU, TOTHOM A ESCENA

Després d'uns mesos de confinament, tan difícil per als més petits, era important oferir-los un espai educatiu i de lleure durant l'estiu, en el qual poder retrobar-se amb altres infants, però també, garantint totes les mesures sanitàries i els protocols establerts. Així, aquest any el Casal es va allargar fins a mitjan d'agost i es van aprovar unes beques per a aquelles famílies del municipi que estaven passant un moment econòmic difícil, o afectades per un ERTO durant el confinament. Ens vam esforçar per organitzar un casal inclusiu, contractant els monitors especialitzats necessaris, per acollir infants amb necessitats educatives especials o nouvinguts al nostre municipi.

l'Ajuntament informa

ANEM PER FEINA 2020

L'edició de l'Anem per Feina d'aquest any també ha sigut diferent i ens hem adaptat a la nova situació. Per això, l'Ajuntament va contractar dues monitores perquè acompanyessin exclusivament el grup de joves de l'Anem per Feina, i també, per fer efectives totes les mesures sanitàries que ens planteja la Covid-19. Així, s'han organitzat un conjunt d'activitats de lleure, el tastet d'oficis propis del projecte i dinàmiques participatives, com per exemple, realitzar el pregó de la Festa de Santa Cristina, pintar un camí escolar segur per a l'escola, realitzar un taller de primers auxilis, xerrada sobre drogues i sexualitat, etc.

ACCIÓ LGTBI

El 28 de juny va ser el Dia Internacional pels Drets del Col·lectiu LGTBI (Lesbià, Gai, Transsexual, Bisexual i Intersexual). Com a acció del nostre municipi per donar suport a aquesta jornada, els joves de l'Anem per Feina van rebre una xerrada i van pintar un pas de vianants amb els colors que representen aquest col·lectiu. Per desgràcia, encara hi ha LGTBI-fòbia a casa nostra, i fem una crida a tota la ciutadania perquè s'impliqui en la defensa dels drets i les llibertats de les persones LGTBI, i pel respecte a la diversitat en la nostra societat.

ACTIVITATS CONTRA LA VIOLÈNCIA MASCLISTA

Fins a mitjans d'octubre de 2020 el nombre de dones assassinades aquest any ja és de 36, i 1.069 des del 2003, que és quan es comencen a comptabilitzar aquests crims de manera oficial. La lluita contra tota mena de violència contra les dones no és un tema menor. És per això que Corçà, a través de la Subvenció del Pacto de Estado contra la Violència de Gènere, ha realitzat diferents accions de sensibilització

i formació: Contes Coeducatius per a la mainada i un taller de les ulleres liles, xerrada "L' Apoderament de la Dona. Gestió de la càrrega mental femenina" i una formació pel personal de l' Ajuntament sobre perspectiva de gènere i prevenció de la violència masclista. Recordar que a Catalunya, el 900 900 120 és el telèfon d'atenció a les víctimes de violència masclista i funciona les 24 hores cada dia i no deixa rastre a la factura.

NOVA GESTIÓ DE LA LLAR D'INFANTS LA BÒBILA

Des del passat 1 de setembre la llar d'infants municipal La Bòbila ha passat a ser gestionada per l'empresa Orió, Serveis Educatius, després de guanyar el procés de licitació pública.

NOU PEÓ DE BRIGADA

El passat mes de juny es va obrir la convocatòria d'un nou peó de brigada. En aquesta convocatòria s'hi van presentar 27 candidats/es, d'entre els quals Toni Ramírez, veí de Corçà, en serà el nou treballador. Després de realitzar totes les proves corresponents, va ser qui va treure la màxima puntuació i treballarà pel bon funcionament del municipi. Benvingut, Toni!

BORSA DE TREBALL PERSONAL DE NETEJA

El passat mes de juny es va obrir la borsa de treball per al personal de neteja; s'hi van presentar 12 candidats/es.

MILLORES A LES PISTES DEL CLUB DE PETANCA

S'ha procedit a renovar el terreny de joc de les pistes de la petanca. En totes les pistes s'ha retirat la terra antiga, s'han reparat els vorals, s'han renovat els taulons de protecció i s'han omplert i compactat amb terres noves les primeres cinc pistes, amb sauló, i la pista sis amb grava. L'actuació ha tingut un cost de 6.231,50€ dels quals 3.877,55€ han estat subvencionats per la Diputació de Girona.

NOUS VEHICLES

La Brigada Municipal ha estrenat dos nous vehicles per a les tasques del dia a dia al municipi. El cost del vehicle PiaggioPorter ha estat de 16.437,85€ i de la màquina tallagespa Snapper 4.083,75€.

ENLLUMENAT POLÍGON INDUSTRIAL RISSEC

S'ha dut a terme una adequació de l'enllumenat per tal d'afavorir l'estalvi energètic de la zona. S'han substituït per tecnologia LED 145 lluminàries. L'estalvi energètic aproximat serà del 64%, que seran uns 8.300€ anuals d'estalvi. Segons el projecte de millora, la potència actual dels 2 quadres és de 23.350w i la nova potència serà de 8.250w.

l'Ajuntament informa

NETEJA I DESINFECCIÓ DELS ESPAIS COMUNS DEL MUNICIPI.

La Brigada Municipal continua amb la neteja i desinfecció dels espais comuns del municipi.

FESTA MAJOR CORÇA, EDICIÓ COVID-19

Enguany, a causa de la situació en la que ens trobem, la Comissió de Festes i l'Ajuntament vam apostar, respectant sempre les mesures sanitàries, per organitzar la Festa Major 2020, edició Covid-19. Volem donar les gràcies a la Comissió de Festes, a tots els corçanencs i gent d'arreu per fer que els cinc dies de Festa Major fossin un èxit de participació i pel respecte a les mesures higièniques marcades en tot moment. Els 1.259€ són els beneficis de les entrades que seran destinats a La Marató de TV3.

INSTAL·LACIÓ MOBILIARI AL PARC INFANTIL I NOU SISTEMA OBERTURA DE LA PISTA DE CASAVELLS

S'han instal·lat dues taules i quatre bancs a la zona del parc infantil de Casavells. I ja està en funcionament el nou sistema d'obertura de la Pista a través de la targeta de la deixalleria del municipi

NOU CANAL DE COMUNICACIÓ

Hem obert un nou canal propi a la plataforma de missatgeria instantània Telegram. La xarxa vol ser una via de comunicació directa addicional entre l'Ajuntament i els veïns i veïnes del municipi.

Les persones usuàries que segueixin aquest canal municipal rebran periòdicament als seus telèfons mòbils continguts d'interès local, informació de servei públic, com ara les notícies que es poden trobar a la web municipal o avisos d'última hora que la població hagi de conèixer, l'agenda mensual, etc.

El canal Ajuntament de Corça ja està actiu i es pot trobar mitjançant una cerca a l'eina gratuïta Telegram, o també en aquest enllaç <https://t.me/AjuntamentCorca>

El canal Telegram de l'Ajuntament se suma a d'altres iniciatives de millora de la comunicació municipal online que s'han impulsat aquests darrers mesos. Entre aquestes eines cal destacar el perfil municipal a Instagram, a Twitter, a Facebook, o la mateixa web.

XAVIER PUENTE, LLARGA VIDA A LA FUSTA

Enric Frigola

Viu des de fa uns cinc anys a pocs minuts a peu del barri de Santa Cristina, en una masia compartida però perfectament aïllat. Després d'un periple professional que comença a Badalona, on va néixer, passant per Brussel·les (hi plou molt, massa, per un mediterrani com ell) on hi va viure quatre anys, va decidir quedar-se a Corçà, entre la riera i la carretera de Monells, des d'on s'accedeix a casa seva per un camí vorejat per una fila de xiprers estil la Toscana italiana; li va semblar que havia trobat el lloc ideal per tal de desenvolupar la seva creativitat com a arquitecte i escultor, ja en la maduresa d'uns 50 anys recent estrenats.

El seu avi, dibuixant, li havia encomanat l'afició pel dibuix i per la fusta, i quan va arribar el moment de decidir que volia ser de gran va creure que l'arquitectura era el que més relació guardava amb les seves dèries d'infància. I així va ser com va començar el seu recorregut professional com arquitecte, una professió on el dibuix hi és necessàriament present, i on la fusta hi té cada cop més protagonisme

Amb el pas dels anys, però, s'adona que en qualsevol procés arquitectònic, fins i tot en els casos més senzills si és que n'hi ha, l'arquitecte que porta l'escultor a dins sovint no pot desenvolupar l'obra tal com se l'havia imaginat, en ser molts els elements a tenir en compte que no sempre ajuden a realitzar el projecte tal com s'havia ideat; a poc a poc, sense deixar mai l'arquitectura, comença el seu procés com a escultor i, ja des del començament, és la fusta el seu element material on desenvolupa la seva creativitat

Viu a Corçà, on pensa, imagina i dissenya, però treballa en el seu taller de la Bisbal, sempre, acompanyat de música de jazz, clàssica o del Bruce. És allà on crea la seva obra sobre fusta, que ja a hores d'ara han fet de XAVIER PUENTE un escultor molt ben valorat, tant aquí com a nivell internacional. És poseïdor de diversos premis i reconeixements; concretament, l'any 2018 va guanyar a Sitges l'important premi PERE JOU, que li va permetre exposar al Centre Cultural Miramar durant una bona temporada. Una mostra de la seva obra roman fixa a diversos museus i galeries europees.

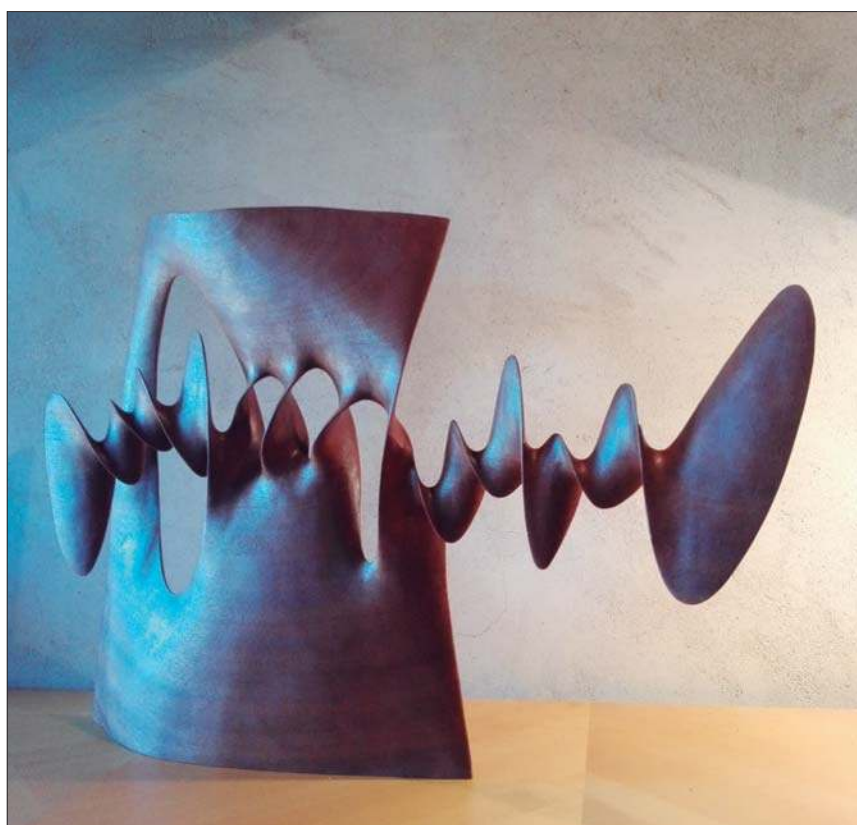
Tot i que últimament s'ha atrevit a treballar també amb resina de poliuretà, continua essent la fusta la matèria prima dels seus treballs creatius. Una fusta

entrevista

que procedeix sempre dels nostres contorns més propers, d'espècies diferents, amb preferència pel pi mediterrà o el xiprer. L'alsina, no, es massa dura, diu... Els crítics d'art han qualificat les seves obres d'escultures geomètriques, per la delicada precisió de les formes i volums que les caracteritzen. La fusta com a matèria prima no és gens fàcil de treballar. Cada arbre té les seves lleis, i, en conseqüència, requereix un procés de treball diferent, que XAVIER PUENTE ha après després d'anys i anys dedicat a l'ofici d'escultor

A Corçà el tenim i d'aquí, per ara, no es pensa moure. Va néixer urbanita però ha descobert a l'Empordanet la pau interior necessària per a qual-sevol creador, així com una zona ideal per obtenir la fusta necessària per a les seves creacions; i també moltes masies per restaurar, algunes de les quals guarden, des de fa segles, veritables tresors arquitectònics ocults.

Com a totes les vessants de l'art, fins que no tens l'oportunitat d'observar, llegir o escoltar personalment l'obra creada, és difícil de tenir-ne una idea només per una crítica o un comentari escrit. Una mostra de la seva obra, temporal o permanent, a un indret adequat de la nostra vila permetria conèixer de primera mà l'obra d'aquest corçanenc d'adopció, un dels escultors catalans contemporanis més destacats.

el català correcte

Participis i gerundis irregulars

Un grup nombrós de verbs (sobretot de la 2ª conjugació) fan el participi i el gerundi de manera irregular. Cal recordar que no hem d'escriure mai els gerundis en -GUENT

INFINITIU	PARTICIPI	GERUNDI
Absoldre	absolt	absolent
Admetre	admès	admetent
Aprendre	après	aprenent
Atendre	atès	atenent
Beure	begut	bevent
Caure	caigut	caigut
Cloure	clos	cloent
Complir	complert	complint
Conèixer	conegut	coneixent
Coure	cuit	coent
Dependre	depès	depenent
Dissoldre	dissolt	dissolent
Encendre	encès	encenent
Fondre	fos	fonent
Jeure	jagut	jaient
Moldre	molt	molent
Pertànyer	pertangut	pertanyent
Plaure	plagut	planyent
Resoldre	resolt	resolent
Romandre	romàs	romanent
Suplir	suplert	suplint
Treure	tret	traient

INSTAL·LACIONS

Bahil

C. Jaume II, 33 - La Bisbal d'Empordà
C. Montgrí, 2 - Casavells - Corçà

sabíeu que...

- ✓ La Carlota Gurt que va ser veïna de Corçà durant prou temps, ha estat guardonada amb el premi Mercè Rodoreda 2020 amb el recull de contes i narracions que porta per títol *Cavalcarem tota la nit*.

La Carlota va resultar guanyadora del Premi Literari de Corçà l'any 2017 amb l'obra *L'Esborrador de la Senyora P*.

La Carlota va néixer a Barcelona i viu entre la capital catalana i l'Empordà. És traductora, titulada en Traducció i Interpretació, Humanitats, Empresarials, Estudis de l'Àsia Oriental i Comunicació Audiovisual, també és exalumna dels cursos de narrativa de l'Ateneu Barcelonès. Entre 1998 i 2010, va treballar en el camp de les arts escèniques com a cap de producció, principalment a La Fura dels Baus i al Festival Temporada Alta. Podeu seguir el que escriu al seu blog: www.escriptorarudimentaria.blogspot.com.

Enhorabona Carlota!

- ✓ **CÀRITAS** - El Gran Recapte és un dels moviments ciutadans d'acció solidària més important que hi ha actualment a Catalunya. Es du a terme gràcies a la col·laboració d'un gran nombre de voluntaris puntuals i l'activa participació d'entitats d'iniciativa social.

Aquest any, al nostre municipi, es van recollir 123 kg de menjar que la brigada va portar a Càritas de la Bisbal. Des de l'entitat volem donar les gràcies a tots per la col·laboració, al personal del supermercat de Corçà i a les voluntàries que ho van recollir. Sigui dit de passada, que caldria que hi haguessin molts més voluntaris.

- ✓ **ESCOLA EL RODONELL** - L'escola el Rodonell de Corçà, amb el projecte "Comissió de delegats del curs 2018-2019", ha guanyat el premi **Participa 2019**, concedit pel Departament d'Acció Exterior, Relacions Institucionals i Transparència, en la seva modalitat d'escoles ubicades en poblacions de menys de 20.000 habitants.

La comissió de delegats de l'escola, és el canal de participació de l'alumnat en la presa de decisions que afecten a la vida escolar i que, alhora, obre la participació a famílies i gent del poble. El projecte guanyador del premi es basa en dues activitats realitzades durant el curs 2018-2019 que són:

La marxa solidària i La diada de la gent gran.

A l'acte hi van assistir els alumnes de l'escola i familiars, les autoritats de Corçà, el Sr. Martí Fonalleres (director territorial d'Educació de Girona) i el Sr. Jordi Foz (secretari de Transparència i Govern Obert).

Moltes Felicitats!

temps era temps

LA GRIP

Text reescrit de l'original publicat a El Mercadal n. 20

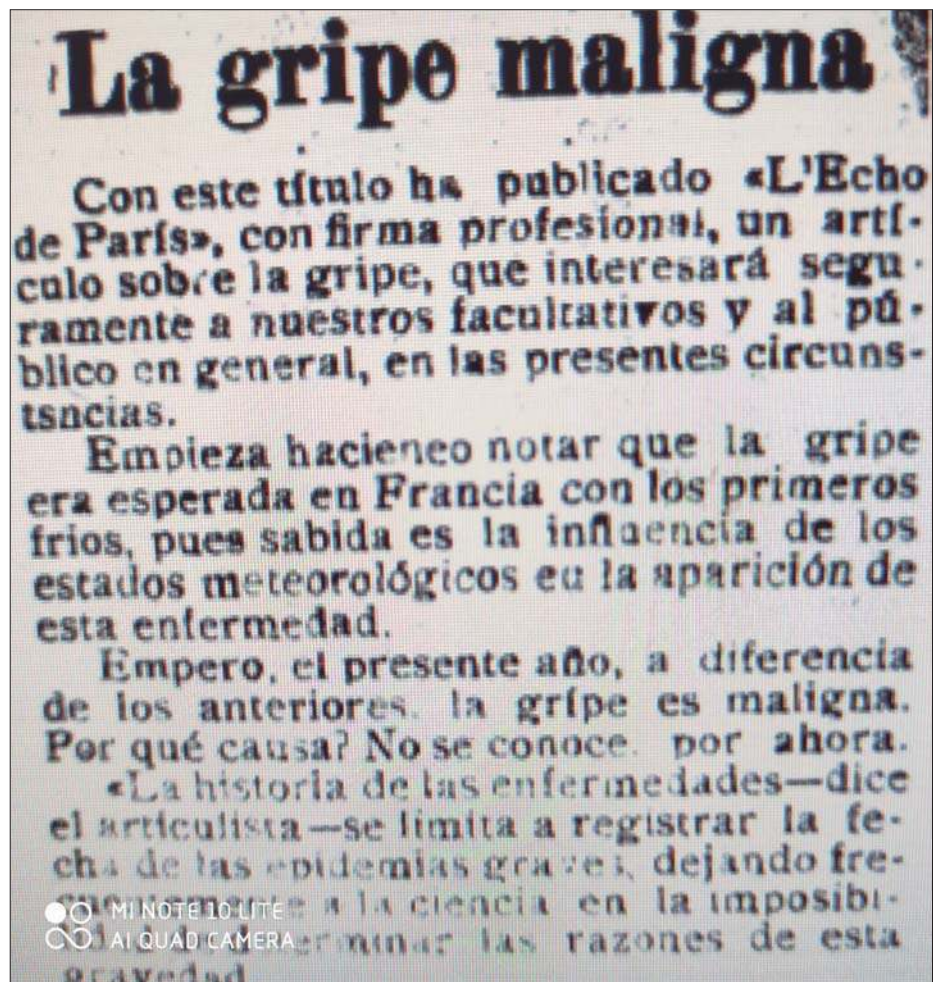
M. Carme Güell Parnau

Fins fa poc, quan ens trobàvem malament demanàvem hora per tal que ens visités el metge al consultori, ja sigui públic o privat. Era tant senzill i simple que se'ns feia difícil pensar que podia ser d'altra manera. Tots sabem que no sempre ha estat així.

Ara per ara, en l'anomenada l'etapa Covid 19, si un es troba malament, telefona al consultori, explica la situació i més tard el metge truca a la persona malalta per avaluar si cal visita presencial o després de la conversa passar directament a la prescripció, o no, del tractament a realitzar. Si la consulta és a càrrec d'un metge especialista cal estar atents, algunes visites presencials han estat substituïdes per una trucada telefònica el dia indicat.

Fa anys, en una de les llargues converses amb en Joan Rovira de can Janperes de Planils, vaig entendre com funcionava la sanitat a principis del segle passat. En Joan explicava que els metges cobraven en espècies, perquè de diners no en tenia tothom. Encara gràcies si es disposava de conills, pollastres o gra per pagar les visites del facultatiu. No existia la Seguretat Social, al poble no hi havia el consultori i per casos greus, si la butxaca ho permetia, calia anar als especialistes de Girona o Barcelona. Les famílies més ben situades solien pagar una

quota mensual per tal d'assegurar-se l'assistència mèdica, era el sistema "d'a-conductament o iguala". Pel que fa a les medecines, calia pagar-les a no ser que es sigues considerat "pobre de solemnitat", en aquest cas era l'Ajuntament qui pagava la factura; és per aquesta dificultat d'accedir a medicaments que eren tant coneguts els remeis casolans traspassats de generació en generació i elaborats amb productes naturals. La poca higiene, la manca de medicaments (1) i, en alguns casos, l'alimentació

temps era temps

deficient (2) feien que qualsevol malaltia fos important i, no ens pot estranyar, que l'esperança de vida a 1910 fos de 41,73 anys per homes i 42,56 per les dones i a 1920 era de 41,15 pels homes i 42,05 per les dones.

Tornem a la conversa amb en Joan que explica com els més grans recordaven les epidèmies recurrents de còlera (els anys 1865, 1884 i 1911), de febre groga (1870) i brots epidèmics de diversa intensitat, com la ràbia (1902), el dengue (1905), la verola, (1904 i 1906), la pesta (1906, 1913), altres malalties anomenades «colerina» (1903, 1904 i 1911), el tifus (1908), la febre tifoide (1914), la tuberculosi anomenada "peste blanca" però, per sobre de tot, tenien molt present la grip, anomenada grip espanyola, que des de l'Alt Empordà i de manera molt violenta va irrompre en tres onades. La primera va arribar els mesos de maig i juny de 1918, la segona i més forta fou entre setembre i novembre de 1918 i la tercera entre febrer i març de 1919.

La grip espanyola es manifesta amb símptomes com malestar, febre alta, estat "catarral" i bronquitis que durava ben bé una setmana. Els metges del moment recomanaven les tres "elles": llit (repòs), llana (abrigar-se) i llet (ben calenta amb xarops expectorants). Les autoritats sanitàries varen prendre mesures per intentar aturar els contagis, així, d'entre les més significatives trobem: va retardar un mes i mig l'inici del curs escolar, tancament de locals, anular l'assistència a la catequesis... A pobles com Palafrugell o la Bisbal varen cancel·lar algun ball per evitar contagis, a Girona es varen suspendre les Fires de Sant Narcís i, les autoritats recomanaven "evitar aglomeracions, no menjar a les cambres de la gent malalta i rentar-se les mas amb sabó".

En Joan recordava que a "Monells, excepcionalment, la tardor-hivern de 1918 hi varen morir tres persones en un sol dia!" Continuava explicant en Joan que a la Bisbal la Junta de Sanitat, en la reunió del mes d'octubre va anular fires i festes. "De la grip no se'n escapava ningú, fins i tot el rei Alfons XIII es va contagiar!". A casa seva, com a tot el poble, també varen patir la grip. De set que eren a la casa del barri de Planils, sis estaven al llit i el menut de la família, que no estava malalt, el cuidaven uns veïns del mas Llobet. Del poc bestiar que tenien també se'n van fer càrrec uns amics durant uns dies. "A casa no es va morir ningú, però vàrem quedar aixafats una bona temporada. Aquesta grip va entrar arreu, era difícil escapar-ne. La gent en deia "la grip d'Àsia", suposo que devia començar allà"

El Diari del Baix Empordà de l'octubre de 1918 publicava aquesta ressenya fent referència a la malaltia que ens ocupa: "s'han senyalat unes poques invasions gripals durant aquesta setmana, però la impressió general és optimista si es té en compte l'estat de la península".

Les dades del llibre de defuncions són clares pel que fa a la mortalitat del virus. Els anys 1915, 1916 i 1917 varen morir als pobles de Corçà i Cassà de Pelràs 10, 13 i 10 veïns, respectivament. L'any 1918 es dispara el nombre de morts fins a 24, o sigui, un 118% més que la mitjana dels anys anteriors.

A Casavells i Matajudaica el virus de la grip no va fer augmentar el nombre de morts, però sí sabem que el varen patir molts veïns i fou causa directa de la mort de dues nenes, una de set i una altra de tretze anys.

Dades mortalitat a Corçà i Cassà de Pelràs					
1917		1918		1920	
De 0 a 10 anys	1 mort	De 0 a 10 anys	6 morts	De 0 a 10 anys	7 morts
De 10 a 30 anys	-	De 10 a 30 anys	4 morts	De 10 a 30 anys	-
De 30 a 50 anys	3 morts	De 30 a 50 anys	4 morts	De 30 a 50 anys	-
De 50 a 60 anys	-	De 50 a 60 anys	-	De 50 a 60 anys	-
Més de 60 anys	6 morts	Més de 60 anys	10 morts	Més de 60 anys	4 morts

1917 causa més comuna de la mort: hemorràgia cerebral.

1918 causa més comuna de la mort: broncopneumònia, meningitis.

1920 causa més comuna de la mort: afeccions diverses.

Dades mortalitat a Casavells i Matajudaica					
1917		1918		1920	
De 0 a 10 anys	-	De 0 a 10 anys	1 mort	De 0 a 10 anys	2 morts
De 10 a 30 anys	-	De 10 a 30 anys	1 mort	De 10 a 30 anys	1 mort
De 30 a 50 anys	-	De 30 a 50 anys	-	De 30 a 50 anys	1 mort
De 50 a 60 anys	-	De 50 a 60 anys	-	De 50 a 60 anys	1 mort
Més de 60 anys	8 morts	Més de 60 anys	4 morts	Més de 60 anys	1 mort

1917 causa més comuna de la mort: arterioesclerosi.

1918 causa més comuna de la mort: afeccions diverses i en dos casos de nenes menors, la causa està relacionada amb la grip (broncopneumònia gripal i enteritis gripal).

1920 causa més comuna de la mort: afeccions diverses.

Durant el segle XX els episodis de grip eren presents any rere any però sobre-surten, per la seva virulència, l'any 1957 i l'any 1968.

Al 1957 es va escampar l'anomenada grip asiàtica i a l'any 1968 la grip fou batejada com a grip de Hong Kong. Totes dues "grips" afectaren les nostres contrades tant que al 1957 la grip va provocar que el CD Girona aplacés un partit de la lliga perquè només tenia cinc jugadors disponibles d'una plantilla de quinze. En aquests mateixos anys s'hagué de suspendre la festa de Sant Sebastià, missa i sardanes amb la cobla, perquè en el carrer tots els veïns estaven malalts. Així ho explica el sr Josep Garriga "només se'n varen salvar" el seu pare Pere Garriga (Pere Negra) i en Pons Comas (Pons Geroni). Aquestes "grips" mereixen un altre escrit.

(1) Els antibiòtics es varen començar a comercialitzar a la dècada dels anys 40. La penicil·lina arribava en poques dosis i, sovint, les famílies que ho necessitaven i podien l'aconseguien d'estraperlo.

(2) A primers del segle XX, la despesa en alimentació representava 2/3 del pressupost familiar.

MÉS DE MIG SEGLE JUNTS: LA UNIÓ DELS MUNICIPIS DE CORÇÀ I CASAVELLS

M. Carme Güell Parnau

L'any 1968, pot ser recordat com l'any dels assassinats del Martín Luther King i de Robert Kennedy, de les protestes i vagues conegudes com "el maig francès" o bé per la cançó de Massiel La La La. A les nostres contrades, l'any 1968 s'iniciava l'expedient que culminaria amb la fusió de Corçà i Casavells en un sol municipi.

El terme de Casavells estava format pels nuclis de Casavells i Matajudaica (1), el veïnat de les Costes i alguns masos dispersos. Hi vivien 277 persones. El terme de Corçà incorporava Corçà, Cassà de Pelràs, (2) els veïnatges de Rissec, Torre Guinarda, Anyells i Planils (3), així com alguns masos dispersos. Hi vivien 613 persones. El veïnat de Santa Cristina es va començar a construir el juny de 1969 i per això no consta en aquesta relació.

El 29 de febrer de 1968, a petició de l'Estat, es va iniciar l'expedient per la unificació dels municipis de Corçà i Casavells. Robert Gelabert Pons i Joan Carbó Perich eren els dos alcaldes i el titular de la plaça de secretari de Corçà era Josep Maria Ferran, que actuava com a habilitat al poble de Casavells.

Al mes de març del mateix any, el consistori de Casavells redacta una memòria exposant els motius de la fusió i remarcant la "impossibilitat de satisfer les despeses del secretari de l'Ajuntament, en virtut dels nous emoluments i el cessament de les secretaries habilitades". A més a més, Joan Carbó reforça l'oportunitat de la fusió fent constar les bones relacions de veïnatge, la curta distància entre els pobles, els serveis mancomunats de l'aigua, funerària i clavegueram. Insisteix també el sr alcalde en el fet de tenir el mateix secretari durant molts anys. La proposta va ser aprovada per unanimitat.

L'Ajuntament de Corçà, en el ple extraordinari de 17 març va aprovar també per unanimitat, acceptar la proposta.

El dia 25 de maig de 1968 es va tancar l'expedient als municipis i comença la tramitació a nivell provincial i nacional. La Resolució del Ministeri de Governació és de 31 de març de 1969.

El 5 d'octubre de 1969 es reunien els dos plenaris. L'alcalde de Casavells sr Joan Carbó va entregar al sr Gelabert el Llibre d'Actes de les sessions de l'Ajuntament, el Llibre d'Actes d'Arqueig i la resta de documentació municipal. Així mateix es va dur a terme l'Acta d'Arqueig, hi havien 610 pessetes a la caixa. "Conseqüentment es declara solemnement integrat el municipi de Casavells al municipi de Corçà". Va acabar la reunió dels dos plenaris amb l'entrega de les claus de l'edifici municipal.

(1) Matajudaica s'incorpora a Casavells el 20 de juny de 1846,

(2) Cassà de Pelràs es va incorporar a Corçà el 20 de juny de 1846,

(3) El veïnat de Plànils es va segregar del municipi de Púbol i es va agregar al municipi de Cassà de Pelràs entre 1832 i 1842.

Fons:

- Llibre d'Actes de l'Ajuntament de Corçà. Arxiu Comarcal Baix Empordà.
- El Punt "Un quart de segle sense terme" Albert Vilar, 27 febrer 1994.

LLOBARRO AL FORN AMB MAIONESA DE WASABI

Francesc Pacheco

INGREDIENTS PER

A 4 PERSONES:

- 4 llobarros de 300-500 grs. filetejats.
- 1 llimona
- Pebre negre
- Sal
- Oli d'oliva verge extra
- 1 got de vi blanc

PER A LA MAIONESA:

- 1 ou
- Oli d'oliva suau
- Vinagre de Mòdena
- Sal
- Wasabi

Com ho fem?

En una plata de forn hi tirem un bon raig d'oli d'oliva verge i posem els filets de llobarro amb la pell cap avall.

Espremem per sobre una llimona amb les mans, tot retirant els pinyols que vagin sortint.

Deixem 10-15 minuts macerant amb la llimona i salpebrem.

A continuació reguem el peix amb el got de vi blanc.

Per acabar, un bon raig d'oli de la setrillera, per sobre de tot plegat i, ho enforem. Recordeu tenir el forn a 190°C, a dalt i a baix (i els que el teniu de convecció, vigileu la temperatura i el temps, que potser no coincideixen).

Entre 5-8 minuts en farem prou (a casa ens agrada el peix al punt), tot i que cada casa és un món.

I la maionesa de wasabi?

Agafeu el vas/recipient dosificador del "turmix" i hi casqueu 1 ou.

Hi poseu només 1 dit d'oli (recordeu que sigui suau, tot i que, com deia abans, sobre gustos...).

Hi tireu un raig de vinagre de Mòdena, i un polsim de sal (pareu compte).

Planteu la batidora al fons del vas, l'engegueu i compteu a 10. A continuació hi aneu afegint oli mentre la màquina continua funcionant i ja veureu com es lliga de seguida (bon truc, ja m'ho direu).

Una vegada la maionesa la tingueu lligada, hi aneu afegint wasabi, i ho aneu tastant fins que trobeu la picantor ideal per a vosaltres.

I "voilà".....a gaudir d'un àpat lleuger, nutritiu i molt i molt senzill. Bon Profit !!!

passatemps

SOPA DE LLETRES COVID-19.

S'ha de tenir present que totes les lletres formen part d'una o més paraules, o sigui no hi ha cap lletra sobrerera ni cap paraula en diagonal.

Horizontals.

Són un total de 15 mots, cal dir que les xifres s'expressen en nombres romans.

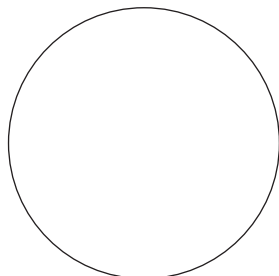
Verticals.

Són 8 mots

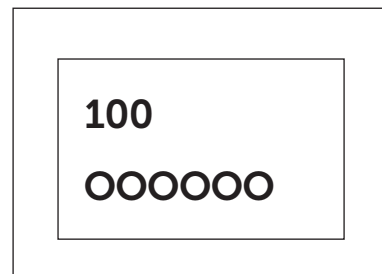
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
1	S	U	R	I	V	A	N	O	R	O	C	S
2	A	R	A	N	U	C	A	V	A	T	A	E
3	N	L	L	E	I	X	I	U	C	U	M	R
4	I	X	L	D	I	V	O	C	O	L	O	T
5	T	M	A	S	C	A	R	E	T	A	T	E
6	A	L	T	E	G	T	E	M	O	S	P	M
7	R	I	N	R	C	P	R	I	S	C	M	O
8	I	R	A	C	A	P	B	E	P	I	I	M
9	E	B	P	A	N	D	E	M	I	A	S	R
10	S	A	G	I	T	A	F	F	F	P	I	E
11	D	E	S	I	N	F	E	C	T	A	R	T
12	S	E	R	U	T	A	R	E	P	M	E	T

NOMBRES ROMANS

Part del cos

Una persona

Gaietà Casaponsa

MAS NEGRE CB
 C/ Major s/n - Tel. 972 630 589
 E-17121 Corça (GIRONA)
info@salvimir.com - www.salvimir.com

POL QUESADA

Nora Quesada

Què és "Bisturí" i amb què vas inspirar-te per escriure'l?

Bisturí és un llibre que neix d'una mort, això també fa que dins de tots els poemes sigui molt poètic. Inspirar-me? No m'inspiro en res més que en la meua vida, la meua experiència i les coses que em passen, que al final configuren aquell qui soc jo. Soc una persona creadora però no creativa, d'aquesta manera el que faig o intento fer amb bisturí és buidar-me.

Què significa per a tu bisturí, el títol del llibre?

Bé, el que significa bisturí, no deixa de ser una metàfora juntament amb la portada que va relacionada amb el títol. Aquest llibre, com he dit, tracta sobre mi, sobre el meu interior, sobre les meves pors, sobre les meves inquietuds i les meves anècdotes. En aquest llibre m'obro en canal. El llibre és una eina com un bisturí i el faig servir per obrir-me, per deixar veure tot allò que tinc a dins.

Escrius des que eres petit? O és arran d'un factor que ho fas?

Vaig començar a escriure quan vaig començar a apropar-me a artistes, sobretot musicals, que donen gran valor i pes a la lletra, siguin músics de rap o de rock. Artistes que admiro com Sabina, Extremoduro, Fito, entre molts altres. Així doncs, quan em vaig apropar a ells, vaig començar a escriure de manera molt puntual. A partir de 2016 escrivia sobre les meves coses d'adolescent, el meu primer amor, el meu primer trencament de cor, els nostres amors platònics... Va ser un procés com he dit, puntual, no hi portava continuïtat ni ho feia de manera habitual. Sí que és cert, que un cop vaig fer la visita al psicòleg, començo a tenir a l'horitzó la possibilitat d'escriure un llibre amb l'ajuda d'en Jordi, i un cop tinc aquesta idea, començo a escriure de manera més habitual, continuada i ja enfocada a poder-ho compartir algun dia.

Ens podries parlar de tu, del Pol que es planta davant d'una màquina d'escriure i acaba publicant un llibre?

Soc un noi normal i corrent, d'un poble també normal i corrent, tot i que per mi és el poble més maco del món. Amb una vida, un cop més, normal i corrent. Puc dir que he tingut molta sort amb la família que m'ha tocat, amb els amics, amb la situació tant laboral com acadèmica, tant meua com de tota la meua família, però va arribar un episodi de la meua vida que no vaig ser capaç de saber portar i és en aquell moment on em vaig dir, has de buscar ajuda. Actualment puc dir que em vaig curar amb el llibre del qual estic parlant. Jo no soc una persona excessivament creativa ni una persona amb un gran talent, l'única cosa que faig a l'hora d'escriure és treure'm, com he dit, aquestes capes de protecció que socialment ens posem, deixar fluir una miqueta el que sento, i si per això s'ha de deixar anar una paraulota, la dic, i si hi ha una expressió o paraula que no segueix les normes lingüístiques o gramaticals del català també es diu, perquè és la meua manera de parlar, Bisturí és un llibre molt natural, jo el que volia és que quan ho llegís algú ho fes amb la meua veu, i és una cosa, que segons les opinions, he aconseguit. Finalment, vull dir que tot i ser una persona molt normal, em sento una persona molt afortunada, per haver escrit un llibre, haver viscut l'experiència de publicar-lo i per saber que la gent em llegeix.

Bisturí és un llibre benèfic, és a dir, no obtens guanys de cap mena, a qui li donaràs els diners recaptats?

Sí, jo penso que també és una part poètica i molt maca del llibre en si. I és que jo, no soc escriptor, no he fet cap grau ni cap estudi orientat a l'escriptura, la creació de llibres ni molt menys a l'edició d'aquests, no obstant això, he fet un llibre i el que penso es que com que no soc escriptor no vull cap benefici. El que sí que m'emporto és el benefici psicològic que per mi significa alliberar-me i compartir-ho tot, però sempre he tingut clar que no vull cap benefici monetari.

El que faig és convertir la malaltia en la qual neix el llibre, el càncer, en una acció poètica. La meva reflexió va consistir a pensar en la meva àvia, evidentment trobo molt injust que ella marxés, però ho va fer amb 82 anys. És molt més injust que pateixin càncer nenes i nens tan joves, quan haurien de ser al carrer gaudint de la seva infantesa que tots, segur que tots, trobem a faltar. Per això els beneficis del meu llibre van per ells, perquè la meva àvia no s'ho mereixia, però ells encara menys.

Esperaves tanta gent a la presentació i posteriorment tants compradors? Com et vas sentir?

Doncs sincerament no. Ho puc demostrar perquè a l'inici vaig demanar 30 cadires a l'Ajuntament per a la presentació i només 75 còpies de llibres, i pensava que estava demanant massa. Vaig començar a veure la quantitat de gent que s'estava apuntant, la repercussió que estava tenint, gent de Tarragona, de Granada, de molt lluny, que volien comprar un llibre, malgrat que estigui escrit en una llengua que segurament no acabaven d'entendre.

Quant vaig veure aquests números, vaig decidir imprimir-ne 75 més, en veure que no eren suficients vaig fer-ne una comanda de 75 més, i ara hauré de fer una petita remesa més, ja que tots els anteriors han estat venuts, i encara hi ha gent que ha quedat pendent del llibre.

És a dir no, sense dubte no esperava aquesta rebuda en un llibre tan personal com és aquest.

En quant a com em vaig sentir, des de sempre m'he sentit molt petit, però aquell dia, el dia de la presentació, realment em vaig sentir molt gran. Poder mobilitzar tota aquella gent per una cosa que actualment s'està perdent, com és la literatura o la poesia, em va fer sentir molt afortunat. També em va produir una dosi d'autoestima i confiança brutal. Podria dir que em vaig sentir molt especial, va ser un dia realment preciós.

Creus que l'èxit també ha estat gràcies al fet que l'"abuela" fos tan estimada per tot Corçà?

Jo diria que en certa manera sí, perquè la meva àvia era tot el que hauria de ser una persona d'avui en dia, era una persona bona, entregada, que mai tenia males paraules per a ningú i sempre estava disposada a ajudar. Això potser sonarà molt a tòpic, però la meva àvia era la millor àvia del món. I penso que part de l'èxit és que aquesta frase tan tòpica que acabo de dir, és una frase la qual molta gent que ha llegit el llibre també pensa de la seva àvia, i és que, encara que sigui un llibre molt personal no deixa de ser un llibre molt humà. Un llibre on marxa una persona que estimes, en el que parles dels teus amics, en el que passes per la ruptura d'una relació i per la seva reconciliació, coses que d'una forma o una altra, tothom ha viscut. I doncs d'on crec que neix l'èxit, sí que en gran part és de la meva àvia però crec que sobretot neix del fet que, com ja he dit, és un llibre molt humà, i que encara que no siguin les experiències literals del lector sí que es poden posar a la meva pell.

Com van reaccionar i com ha afectat el llibre en el teu entorn familiar?

La veritat és que vaig portar tot el procés de la meva visita al psicòleg i de l'escriptura

d'aquest llibre completament en secret, ja que vaig pensar que ja prou tenia la meua família amb el seu patiment i les seves coses. La meua àvia era un tema recurrent a tots els dinars familiars. Jo vaig pensar que amb l'ajuda del psicòleg i d'una màquina d'escriure, o d'un teclat, ja me'n sortiria, per tant, vaig decidir fer aquest camí sol.

Quan va arribar el moment d'anunciar que havia escrit un llibre i les raons que m'havien portat a escriure'l i publicar-lo, al principi s'ho van agafar amb molta sorpresa, fins i tot algun membre familiar s'ho va agafar com que jo tenia desconfiança cap a ells, però no era així, ja he explicat la veritable raó anteriorment. Al final, penso que han descobert una part de mi que no s'esperaven, realment jo tampoc me l'esperava de mi mateix, i sens dubte és una experiència molt maca, i s'ho han acabat agafant de la millor manera possible, com no podia ser d'una altra forma.

On podem aconseguir Bisturí?

Fent un resum molt ràpid, Bisturí és un llibre d'un escriptor que no és escriptor, que es va treure les capes de protecció que sense voler ens anem posant, un llibre que parla de coses molt personals però alhora molt humanes, i crec que és el que fa especial al llibre. Bé, el podeu aconseguir a través de les meves xarxes socials, tant a Twitter com a Instagram @polquesada22, també per Whatsapp els qui teniu el meu número. Sempre estaré encantat que em compreu un llibre, que em llegiu i com dic al llibre, que feu vostres els meus dimonis.

Finalment, voldries afegir alguna cosa més o creus que et falta alguna cosa per dir?

Doncs sí, aprofitant aquesta entrevista m'agradaria agrair per enèsim cop tant als meus amics, com a la meua família que hi hagin estat sempre. També a la que llavors era la meua parella que malgrat tot, va estar amb mi i em va ajudar molt. Al mateix temps agrair-li a en Jordi, qui sempre ha estat disposat a ajudar-me i acompanyar-me durant la creació del llibre. Finalment, també agrair a l'Ajuntament de Corçà que van fer una feina impressionant, tant amb totes les gestions que vam haver de fer per tot el tema de la COVID-19, tota la recollida de dades i la preparació, que donada la situació actual, era molt complicada, però malgrat que moltes coses ens anessin en contra, tot va anar el millor possible.

Puc afirmar que dóna gust treballar amb tota aquesta gent que he anat esmentant. Així doncs vull agrair-los tots els gestos i desitjar-los tota la sort i tots els encerts en un futur, que si mai tinc algun altre projecte més a fer i/o a presentar, no dubtaré ni un segon a comptar amb ells, ja que són gent que val molt la pena.

SOLUCIONS A LES 10 DIFERÈNCIES

HUMILIADA DE NOU

Jordi Fontanals

Entro a l'ascensor, estic sola i mentre espero que arrenqui, m'emmirallo i poso a lloc els cabells que em fan semblar una bruixa, per culpa de la mica de vent que fa avui. Veig que s'acosta gent cap a mi i decideixo donar per acabada la meva operació de restauració estètica. Han entrat quatre persones. Vaig a l'entrevista de feina amb prou temps, no m'agrada anar justa. Estic il·lusionada; crec que tinc moltes possibilitats de que m'escollin.

L'home que s'ha posat davant meu, de perfil i que parla amb aquesta noia jove, desprèn una olor que m'és del tot coneguda. De cop i volta em venen al cap aquells records tan llunyans, gairebé oblidats. No sé què fer, si encarar-m'hi o abaixar el cap perquè no em reconegui. Si bufetejar-lo o esperar a poder sortir de l'ascensor a la primera parada que faci, encara que no sigui la del pis on vaig. L'olor m'està fent venir ganes de vomitar. No és la del perfum que duu, és la seva olor corporal.

Té un parlar suau i amable, s'expressa amb dolçor i respecte. Li ha posat en dues ocasions la mà sobre el braç a la noia que l'acompanya, amb delicadesa, gairebé segur que ella ho ha notat com un acaronament, de tan superficial com ha estat. Sembla com si fos el seu cap i li estigués donant les instruccions del què ha de fer durant el dia. És prim i alt, i va molt ben arreglat, amb vestit i camisa blanca amb botons de puny i una corbata molt discreta. Sabates brillants i una cartera de pell que li deu haver costat una fortuna. Les faccions de la seva cara traspuen serenor, podríem dir que és un home guapot, i ni la lleugera cicatriu que té a la cara li treu ni una mica d'aquesta bellesa.

Quina diferència amb aquell dia de fa vint anys, i també amb un ascensor pel mig. En sortir d'aquella festa d'aniversari de la meva amiga, arribant al portal de casa, ell venia en direcció contrària i, en obrir la porta de l'escala me la va aguantar per tal que jo pogués entrar. El seu somriure i l'amable invitació a entrar em van fer pensar que era un nou veí. Els dos vàrem anar cap a l'ascensor i, en el moment d'allargar la mà cap al botó per cridar-lo, me la va agafar i em va empènyer cap el recó que hi havia entre les bústies i el sota de l'escala. En aquell moment ja m'havia tapat la boca amb l'altra mà i m'estava magrejant.

Ara m'està venint al cap el seu fastigós alè, el seu cínic somriure, el seu pes que durant aquells llargs tres o quatre minuts, o potser més, o potser menys, em varen immobilitzar contra la paret. La por que sentia em va parilitzar i, durant anys, he pensat que vaig ser una covarda que no es va saber

defensar. Sort que va entrar al portal en Lluís, el veí del replà, del que feia tant i tant que n'estava enamorada. Alt i fort, va sentir sorolls i vaig notar com corria a veure què passava. Aquell porc es va espantar i es va separar de mi, però no va anar prou ràpid com perquè en Lluís no sabés el que estava passant. El cop de puny que li va ventar el va enviar cap a la barana de ferro i va començar a sagnar, deixant un rengle de gotes fins a la porta mentre fugia.

S'han obert les portes i surto de l'ascensor, ell encara segueix més amunt. Sort que no el veuré més, aquest paio. Abans d'anar cap a la recepcionista, passo pel bany per saber quina fila faig; tot controlat. Surto i al taulell

demano pel senyor Puigdollers. Em fan esperar i em diuen que en breu baixarà del seu despatx. Al cap de dos minuts sento que em criden, aixeco els ulls i se'm gela la sang...ÉS ELL!!!

He fugit. M'he quedat sense feina, amb uns records que ja havia esborrat i amb l'amor propi per terra. Sóc una perdedora, vaig perdre aquell dia al portal de casa, i avui hi he tornat.

EL DIA 25 DE NOVEMBRE ÉS EL DIA INTERNACIONAL PER L'ELIMINACIÓ DE LA VIOLÈNCIA CONTRA LES DONES.

"No et rendeixis, per favor no cedeixes; encara que el fred cremi, encara que la por et mossegui, encara que el sol s'amagui, i emmudeixi el vent, encara hi ha foc a la teva ànima, encara hi ha vida en els teus somnis."

Mario Benedetti

Les fotografies que s'adjunten en aquest relat son cedides per l'Ajuntament de Corça de l'acció feta la setmana del 25 de novembre amb el lema "diposita aquí el teu masclisme".

el poble opina

HO DOBLEGA TOT, MENYS EL SOMRIURE DE LA JUANITA

CARLES BONET I LINARES (FILL DE LA JUANITA)

El passat 9 d'agost ens va deixar la nostra mare Juanita i el Mossèn Jordi Tarrés, va oficiar l'acte en el Cementiri Municipal de Corçà. L'acte religiós fou emmarcat dins el context de la maleïda pandèmia del COVID-19, i aquesta crisi sanitària ocasiona limitacions d'aforament en espais tancats, i donat que són circumstàncies excepcionals que actualment ens toca convida la societat en el seu conjunt, va ser desig de la família retre un sentit homenatge a la nostra mare Juanita amb la publicació d'aquest escrit, el qual descriu breument la seva vida; i que l'equip de redacció de la Revista "El Mercadal" ha tingut l'amabilitat i el noble gest d'incloure en la seva publicació d'aquest darrer número.

La nostra mare Juanita va néixer en un poble del nord de la província de Màlaga (Villanueva de Tapia), dins una família composta per 2 germans, Juan i Antonio, i 3 germanes, Anita, Fina i Juanita. A l'entorn paisatgístic predominava el verd intens de les fulles de les oliveres cultivades en els oscil·lants turons de la zona. L'indret era totalment rural i la perspectiva per a la majoria de les famílies era d'incertesa i de neguit durant el transcurs d'un període marcat per la pobresa i la postguerra civil.

Aleshores la família de la nostra mare va emprendre i traçar un projecte de futur. De forma esglaonada els germans i pares de la nostra mare varen participar del moviment migratori de la seva època i la nostra mare Juanita, quan encara era una joveneta, un bon dia ja ocupava els seients d'un tren de carbó amb unes maletes i sota l'atenta companyia d'un dels seus germans més grans. Aquest tren va creuar, a pas lent però ferm i decidit, l'Andalusia Oriental.

Pels ulls emocionats de la nostra joveneta mare va acomiadar-se de la seva terra de naixença, ple de «cortijos» blancs i envoltats d'oliveres verdes. La gent dels «cortijos», per exemple, «Las Tormentas» eren sabedors que els passatgers d'aquells trens es dirigien a una terra d'acollida, com sempre ha estat Catalunya, la qual serviria per donar prosperitat i bones oportunitats per a la gent nouvinguda i així complir amb el projecte de benestar proposat inicialment per «l'Abuelito».

I així va ser, el tren va travessar d'extrem a extrem la Península Ibèrica, durant 3 nits i 4 dies, fins a arribar a la comarca del Baix Empordà.

Un dels primers llocs on va viure la nostra mare Juanita fou la població de Fonteta; i així va començar a adaptar-se a una nova terra, una nova geografia, una nova llengua i nous costums. Tota la família fou particip d'una nova experiència que permeté arrel·lar com una olivera ben forta i que per sempre més seria el lloc apte per consolidar el projecte ideat per «l'Abuelito»; però també sense deixar de tenir una mirada nostàlgica per observar les vies de tren que varen arrossegar uns vagons amb passatgers que tingueren el seu punt de partida des de una comarca i rodalies de la província de Màlaga.

Amb el temps, la nostra mare Juanita es va incorporar al món laboral i sempre dins el gremi de la costura i confecció de peces de roba, juntament amb les seves germanes

Fina i Anita en el taller tèxtil de «Can Callol» de la Bisbal d'Empordà, i mentrestant, els homes es dedicaven a l'emergent indústria de la ceràmica decorativa.

Així fou com la nostra mare Juanita va cultivar el seu aprenentatge de la vida amb un esperit de superació dia rere dia. Amb el temps va formar una família, aquí on som, a Corçà, amb el seu espòs Josep, i fruit del matrimoni nasqueren els seus dos fills Jordi i Carles, i, amb el transcurs del temps, va esdevenir la «yaya Juanita» amb el naixement dels seus nets Clara, Jordi Pau, Marc i Maria.

A Corçà la nostra mare s'enamorà de la Sardana «*la dansa més bella de totes les danses que es fan i es desfan*», com molt bé ho va definir amb els versos del poeta Joan Maragall i, ves per on, totes les tardes dels dissabtes rebérem els assajos sardanístics duts a terme sota les lloables recomanacions (recompte dels passos, etc) del Sr. Bertu Casadevall en el recinte del Casal, situat aquest al carrer del Rebot. Aquests assajos permeteren que les Trobades Infantils fossin molt lluïdes al llarg de totes les visites a pobles haguts i per haver, durant els nostres anys d'infantesa per tot el territori gironí. Encara recordo els pantalons i camisa blanca, faixa i mocador blau marí, i aquesta darrera peça amb el brodat del nostre cor vermell, signe inequívoc d'identitat heràldic del poble corçanenc.

A nivell més personal, la nostra mare Juanita gaudia molt en romandre a casa tot escoltant la radio i també col·locar els antics «cassets» per cantar i entonar les cançons dels seus artistes preferits (Nino Bravo, Manolo Escobar, Antonio Molina, etc). Les tardes dels dijous de cada setmana era l'estona reservada per assaborir un fumejant cafè amb llet amb la dolça companyia de les seves dues germanes i de la nostra cosina Fina, ja fos al Centre Cívic de Corçà o Can Font de la veïna població de la Bisbal d'Empordà.

La nostra mare Juanita també va participar de les activitats organitzades per l'Associació del Punt de Trobada i Grup de Dones de Corçà.

Els reptes personals i afectius ja foren superats amb escreix, el destí li fou injustament preparat a la nostra mare Juanita amb un contratemps inesperat, i tot allò que retingué en la seva memòria del seu passat més llunyà i més recent, i també el seu present actual fou totalment oblidat per una forta ventada en forma d'Alzheimer. Aquest oblit li afectà a la seva bibliografia personal i familiar, i a totes les vivències viscudes, i de mica en mica foren esborrades com aquell jersei de llana que un cop cosit es va desfent de mica en mica; o també per aquell violent vent que despulla una olivera plena i atapeïda de fulles.

Aquesta olivera, amb el transcurs dels últims anys, va quedar-se sense fulles però va mantenir unes fortes arrels per resistir fins al final dels seus dies.

el poble opina

Durant els tristos i grisos mesos de confinament la nostra mare Juanita va romandre en el seu habitatge familiar de Corçà i des d'aleshores el lligam familiar encara fou molt més fort i estret, sota el pretext de lluitar contra les dues adversitats: una de caire personal com fou la seva malaltia neurològica; i l'altre en una vessant més col·lectiva com és encara actualment la problemàtica sanitària en el conjunt de la nostra societat ocasionada pel COVID-19.

Els diversos reportatges televisius que ens apropaven a indrets i països llunyans, les receptes de cuina de la conca del Mar Mediterrani, així com també els continguts dedicats a la fauna i la flora, foren realment un bàlsam per encarar amb calma i serenor les dues adversitats que colpejaven la nostra incertesa davant el futur més pròxim.

Si bé aquest vent tant ferotge va apoderar-se de totes les seves capacitats vitals, en canvi, la nostra mare Juanita mai va deixar de fer un signe d'autèntica vitalitat i una demostració de generositat envers a tothom qui coneixia: i aquest gest de resistència i perseverança per lluitar contra aquest ferotge vent va ser sempre estendre la seva dèbil mà i acaronar als seus essers estimats i coneguts amb un sincer i alegre somriure. El vent es va apoderar de totes les seves capacitats vitals però mai no va poder doblegar un preciós somriure, ni tampoc la brillantor dels ulls de la nostra mare en forma de regal embolcallat amb tendresa i alegria cap a nosaltres.

Des d'aquestes línies també volem lliurar un sincer agraïment a la Nico i el Grup de Dones, amigues i companyes, que componen el Punt de Trobada, i aprofito l'avinença del present mitjà per fer un reconeixement públic per a totes les encertades tasques que organitzen; i també fent extensiu el nostre agraïment al Mossèn Jordi Tarrés, que va oficiar l'acte religiós sota les excepcionals mesures de prevenció que dicten les autoritats sanitàries.

Aquesta carta va dedicada per la nostra mare, muller, veïna, amiga i *yaya Juanita* (Villanueva de Tapia-Màlaga, 1938-Corçà, 2020) i pels seus 49 anys de corçanenca amb un cor molt gran!!

Allà on siguis mare, t'estimarem sempre i mai t'oblidarem.

Descansa en pau.

farmàcia
carlescomas

Av. Costa Brava, 2
17121 **CORÇÀ**, GIRONA

Tel. **972 630 083**

les 10 diferències

Solucions a la Sopa de lletres COVID-19
Horizontals: 1. CORONAVIRUS, 2. VACUNAR, 3. LLEIXIU, 4. 061=LXI - COVID, 5. MASCARETA, 6. METGE, 7. PCR - RISC, 8. CAP - EPI, 9. PANDEMIA, 10. FATIGA - FFP1, 11. DESINFECTAR
Verticals: 1. SANTÀRIES, 2. ABRIL, 3. PANTALLA, 7. FEBRE, 9. TOCAR - TOS, 10. SALUT, 11. SIMPTOMA, 12. TERMÒMETRES, 4-5-6-8.

Nombres romans: Part del cos: CAP; una persona: COS

FUSTERIA GENERAL · MOBILIARI DE CUINA INTERIORISME

BASA COMA

www.basacomafusters.com

FUSTERS

c/ Montseny, 18
Corçà, 17121
basacomafusters@gmail.com
Tel. 972 630 053
Mob. 627 490 636

DISTRIBUIDOR AUTORITZAT
Delta Cocinas

**DEMANEU PRESSUPOST
SENSE COMPROMÍS!**

Ajuntament de
Corçà

Diputació de Girona